

DIRECTOR: Preot V. Chindriș
Redacția și Adm. Cluj, Str. Chintăului 51 — Tel. 30-65

ABONAMENT anual 100 Lei — împreună cu „Viața Cooperativă“ 125 Lei
— pentru instituții și autorități 300 Lei — abonament de sprijin 500 Lei

Inregistrată la Tribunalul Cluj sub No. 85,
APARE SĂPTĂMÂNAL

ȘOAPTE

de G. B. SINTIONEANU

Natura stă încremenită, sub cămașa aspră a zepezii înghețate. În urechile de ramuri, geul încotoșmănit în cojoace, cu mâna lui aspră, a atârnat cercei albi făuriți din cicură.

Neguri desmățate se târăsc zgriburind, pe văi acoperite cu capace de gheață.

Vânturi scăpate de undeva, străbat toate colțurile, făcând să tresară ramurile înzorzionate.

Tot cuprinsul ni se pare o taină așa cum iarna la nărcat.

Dar afară de acest cuprins ce ne'nconjoară, mai avem un „cuprins“ cu mult mai aproape, unul al nostru propriu, și care este în lăuntrul nostru. E cuprinsul necuprins al sufletului. Și durere, pe multe din aceste meleaguri stăpânește azi o iarnă tirană, ce înbra a, aceste fertile câmpii, într'o manta aspră de îngheț.

E iarna fărădelegilor... a păcatului.

Gerul uran al plăcerilor deșarte, încotoșmănit în cojoace de vreri, necuvincioas, atârând pe crengile răzvrătirilor, cercei făuriți din cicura ispitelor. Neguri de pasiuni desmățate, se târăsc ca șerpii peste întinderile sufletului.

Peste tot e iarnă. O iarnă cu zăpadă de smoală, ce arde și cotropește, ducând totul spre nimicire și osândă.

Peste această scârnavă iarnă răsbuțnește din când în când, un vânt tainic, ce prin timide șoapte cheamă la desmorțire.

E glasul conștiinței. Șoaptele lui aleargă prin pustii acestei ierni, chemând neîncetat reîntoarcerea la primăvară, la Domnul care este „toc mistuitor“ și va topi toată gheața.

Va fi vecinic iarnă în sufletele acelor care nu vor da ascultare acestor tainice șoapte.

EVANGHELIA DE DUMINECĂ

LEPRA PĂCATELOR

...și întrând într'un sat, L'au întâmpinat zece bărbați leproși și aceia au ridicat glas zicând: „Isuse, învățătorule, miluește-ne!“ (Luca 17, 12—13).

Isus le-a ascultat ruga, i-a trimis ca să se arate preoților și pe drum s'au vindecat.

Dar durere, dintre acei zece numai unul s'a întors și cu glas mare laudând pe Dumnezeu a mulțumit pentru binefacere. Astăzi lumea e plină de lepră. O lepră ce roade în ascuns suflete, ce nimicește fără încetare, pe acel care s'a infectat de ia.

Lepra păcatelor.

Aceasta e boala groaznică ce ucide cu nemiluita, târând spre îngropăciune sufletele. Ce boală scârnavă și aducătoare de moarte. Și totuși e greu pământul de numărul celor care poartă în ei această boală.

Iubite creștine, nu te înăbuși, nu simți coaja bubelor în sufletul tău? Nu simți că pasul îți este îndreptat spre prăpastia osândei? Nu simți durerea ce nimicește și te scoate din rândul semenilor tăi punându-te alături de dobitoace?

Fă o sforțare, pentru a lepăda din suflet, boala care te ucide.

De tine depinde. Doctorul care te poate vindeca este aproape. Numai un pas. Numai să vrei să te îndrepi spre El ca să-l rogi a te vindeca. El doctorul sufletelor, Isus, stă aproape.

Creștine! Pune o frână vieții tale, ce aleargă amețitor după plăceri și nimicuri trecătoare.

Întoarce-te din calea care ai apucat-o și singur ți-ai croit-o, căci nu e bună, ea te duce spre prăpastia în care îți vei găsi moartea.

E grozav lucru să fii mort sufletește.

Iubite creștine, dacă vrei ca lepra păcatului să nu te ucidă, atunci schimbă-ți felul de viață. Mai lasă din cele ale lumii care sunt de scurtă durată, și ocupă-te și de cele sufletești!

Dacă te-ai întors și sufletul îți este vindecat, atunci nu fugi de lângă Doctorul lui căci e primejdios. Lângă Isus ești mereu în siguranță.

Gândește bine. Când te îmbolnăvești trupește dai totul pentru ca să te vindeci. Oare pentru sufletul tău bolnav ce-ai făcut?

V. COSTIN.

Cuvinte Regale!

Progresele noastre sunt enorme și aparțin patrimoniului național. Produsele industriei noastre încep să ne împlinescă mai toate nevoile; produsele minții românești de mult au pătruns în patrimoniul mondial.

Să fim mândri de ceea ce este românesc și fiecare trebuie să aibă sentimentul că ajută la dezvoltarea țării, încurajând și folosind producția națională.

România are azi mai multă nevoie decât oricând de înfrunerea tuturor fiilor ei într'un singur avânt și o singură credință.

Numai prin strângerea rândurilor tuturor împrejurul unei Români Renăscute vom găsi puterea de a sta stâncă neclintită împotriva tuturor primejdiilor și vrăjmășilor.

Să știi mulțumi

Să știi mulțumi lui Dumnezeu. Să nu uiți niciodată că actul de mulțumită este unul din scopul rugăciunii. Rugăciunea este înălțarea sufletului spre Dumnezeu pentru a-l adora, ai mulțumi... Câți mulțumesc lui Dumnezeu? Și eu, poate așa de zelos când e vorba de-a primi, nu uiț oare prea des să mulțumesc? Și dacă o fac, nu cumva o fac numai așa în treacăt, în grabă, harnic în a cere altceva, ne mai gândind-mă binefacerea primită?

În 1784, fiind o iarnă foarte aspră, regele Franței, Ludovic al XVI a poruncit să se aprindă focuri mari prin cazarme, spitale, mănăstiri, pentru ca săracii să se poată încălzi. La Versailles, el însuși împărțea pomană. La sfârșitul iernii, în semn de mulțumită oamenii i-au ridicat regelui o statuie de zăpadă.

Să dau recunoștinței mele mai multă vlagă.

Să opresc cugetul meu de a fugi pe alte meleaguri atunci când stau cu Domnul de vorbă.

Un bun creștin trebuie să-și facă prin rugăciune nu numai cerere ci și mulțumire pentru binefacerile dinainte.

Să știu mulțumi de aproape-lui care mi-a făcut bine. Să-și mulțumesc cel puțin aceluia, dacă n'am, ca sfintii, virtutea de-a mulțumi celor cari mi-au făcut nedreptate.

Cât de puțini sunt cei cari mulțumesc fraților lor... Recunoștința este o virtute centrifugă. Ea presupune că omul încetează cel puțin o clipă de a se preocupa de sine, pentru a cugeta la deaproapele, la prevenirile și la bunătatea acestuia. Omul este așa de îngust la suflet, încât primirea unei binefaceri fi este uneori un motiv de a uita pe binefăcătorul său. Crud faliment al inimei omenești.

Să ne dăm silința ca să învățăm a mulțumi.

Intrebarea și muștrarea Domnului

DELA IOAN 5, 40

Păcatul este o robie de care numai Domnul Isus ne poate libera. O întinăciune pe care numai sângele Lui o poate spăla (I Ioan 1,7).

Pentru scaparea noastră din robia păcatului, însuși Domnul a venit în lume, a făcut totul din dragoste pentru noi, căutând să ne înduplece să răspundem și noi cu dragoste la chemarea dragostei Lui.

Totul a făcut și face Domnul pentru noi, dar un lucru nu-l face: nu ne silește. Dumnezeu nu silește pe nimeni să vie la mântuire. El respectă libertatea omului. Il cheamă, îi îmbie toate binefacerile și răsplățile cerului, toate bucuriile mântuirii, îi arată toată dragostea Sa măreață în jertfa Crucii, îl cheamă pe om în fel și chip, dar nu-l silește. De altfel, o mântuire silită nici n'ar avea preț și nici n'ar putea dăinui.

Pe lângă aceasta însă, Dumnezeu nici nu cere omului să-i dea ceva, pentru mântuirea ce i-o îmbie.

Dela tine n'așteaptă decât să vrei. O coroană stă de-asupra capului tău; trebuie doar să ridici privirea, să întinzi mâna, s'o primești. Dar dacă nu vrei să primești coroana, cine e de vină că rămâi tot cerșitor?... Când masa e plină de bunătați, cine e de vină că tu pleci de lângă ea sfârșit de foame.

Și nu vrei să veniți la Mine ca să aveți viață?

(Ioan 5, 40)

Veți muri în păcatele voastre.

(Ioan 8, 24)

Firește, când El este refuzat cu îndărătnicie, — nu-ți face silă ci se retrage adânc mahnit îndurerat și jionit. Știe că va urma pentru tine.

„Și nu vrei să veniți la Mine ca să aveți viață? (Ioan 5,40) Veți muri în păcatele voastre„! Iată ce va urma pentru cel ce nu vrea să vină la El..

E un cuvânt greu scesta. O sentință însă ce va cădea asupra tuturor celor ce se împotrivesc harului în vremea de față.

Mulți se acuză, spunând: n'am putere, mi-i teamă că nu mă pot ținea... mă necăjesc copiii.., nu mă lasă bărbatul meu... nu mă pot lăsa de fumat... și câte alte multe motive și scuze. Dar aici nu-i vorba de puțință, ci de vrere. Căci toți suntem neputincioși. Nimeni nu se poate mântui și ajuta singur. Cel ce ne dă putere să biruim este singur Domnul. El a biruit prin jertfa crucii nu numai păcatele și scaderile noastre, mari s'ar mici ci a biruit întreg iadul, cu toată puterea și cetele lui. Iar această biruință, El a câștigat-o pentru noi. În toate împrejurările grele, în necazuri, în nevoi,

în ispite, noi suntem mai mult de cât biruitori, prin Acela care ne-a iubit (Rom. 8.37).

Și cel mai slab suflet, în Hristos devine tare. Pe cel ce vine la El, Domnul Isus îl îmbracă, așa ca pe apostoli, cu putere, de sus (Luca 24 49), cu Duh sfânt. Cine îl primește pe Domnul Isus în vieața sa ca Domn și Mântuitor, acela se ridică de-asupra neputinței și păcatului. Pe cel ce vine la El, Domnul nu-l scoate afară cu mâna goală.

Nimeni deci nu poate avea vreun cuvânt de desvinovățire, spunând că nu poate; aceasta însemnează mai repede că nu vrea căci Domnul Isus, dând la o parte toate piedecile și greutatețile, nouă necere numai să vrem.

Nu-ți mai îngreua deci calea întoarcerii și venirii la Domnul, cu motive și scuze. Lasă ca chemarea lui să-ți pătrundă inima. Nu te mai împotrivi ci vino la El. Dece să mori în păcatele tale?

Din 1900 de locuri, Biblia te cheamă la mântuire (Peste o sută chemări sunt numai în Noul Testament). În toată Biblia se află de aproape două mii de ori cuvântul dulce „vino“ Domnul te cheamă. Ascultă! Vino la El, Vino!

I. M.

„Cercetați Scripturile!“

Un creștin adevărat se hrănește din Biblie, trăește prin biblie și biruește prin biblie, prin cuvântul lui Dumnezeu.

Biblia e plugul creștinului și ea ar trebui să fie în mâna și în folosința oricărui creștin. Mai ales azi, când se apropie vremea încercărilor din urmă.

De vrei să fii un creștin biruitor, trebuie neapărat să te înarmezi cu „sabia“, acestui Cuvânt.

În timpul „marilor necazuri“, cei ce n'au vrut să primească dragostea adevărului ca să fie mântuiți, vor cădea în amăgirile nelegiuirii lui Antihrist și vor cădea sub osândă (II. Teselon. 2, 9—12).

Deci, cu toții lângă Biblie, lângă adevăr, căci numai adevărul ne face slobozi (Ioan 8, 32).

Ai Biblie? Citește-o, cercetează-o, trăește-o.

N'ai Biblie? Cumpără-ți numaidecât o „sapie“ ca să nu te prindă vremea luptei neînarmat! Cercetează Biblia până nu vine ceasul încercării. Căutați pe Domnul câtă vreme se poate găsi (Isaia 55, 6).

Ai comandat calendarul

alcătuit de noi ?

Mai sunt numai puține exemplare

O MICĂ LECȚIUNE BIBLICĂ

Mărturisirea păcatului

Un înainte mergător al binecuvântării

Avraam a zis : „Eu sunt pulbere și cenușe“ (Fac. 18,27) și a primit tot ce a cerut.

Isaia a zis : „Sunt necurat“ și a fost Curățit (Ps. 6,5).

Iov a zis : „Sunt prea mic“ (ticălos) și a fost binecuvântat (Iov 40,4).

David a zis : „Sunt născut în păcat“ și păcatul lui a fost acoperit (Ps. 51,5,32,1).

Petru a zis : „Sunt un om

păcătos“ și a primit cheile împărăției“ (Luca 4, 8; Mat. 16,19).

Vameșul a zis : „Păcătosul“ —și s'a dus acasă „îndreptătit“ (Luca 18,13)

Fiul risipitor a zis : „Nu sunt vrednic“ și a fost sărbătorit (Luca 15,21).

Iubite cetitorule mergi pe urmele lor și vei fi și tu binecuvântat.

DIN SEMNELE VREMII

Biserica să fie aceasta?

Ne mai fu dat s'o vedem și pe asta. În America, la multe așa zise biserici sunt firme luminoase cari caută să atragă „clienții“ prin fel de fel de promisiuni și reclame.

La o astfel de casă din Los Angeles sunt de-asupra ușii și pe ziduri afișe pe care scrie cu litere mari:

Onoratul public este învitat a intra în Biserică.
FUMATUL LIBER

Și zelosul slujitor al altarului a așezat lângă ușa bisericii o prăvălie cu „vânzare de tutun și țigări“, iar înăuntru la fiecare scaun câte o cenușieră

pentru capetele de țigări și chibrituri.

Și iaca așa, americanii au ajuns să afume și prin biserici cu tămâia diavolului, pe care oamenii o iubesc atât de mult.

N'ar fi o mirare prea mare să auzim că și pe alte părți s'a introdus acest obicei modern a fumăturii în biserică, doar singurele cari au mai rămas și pe la noi unde „fumatul este oprit“. Se fumează pe tot locul, numai în biserică nu cuatează. Aceasta însă nu-i împiedecă pe creștinii de azi, moderni, de a merge până la ușa bisericii cu țigara în gură și de-a și-o aprinde îndată ce i-a trecut pragul înapoi la esire.

De i-ai căuta prin buzunare în loc de Noul Testament sau vreo carte de rugăciuni la cei mai mulți ai găsi tabachera cu tutun și chibrite.

Așa că n'ar fi prea mare mirare, dacă într'o bună zi, năbădăioșii creștini de nume și-ar da slobozenie să tămăieze și prin biserică cu tămâia cea uricioasă a diavolului. Ce vrei, doar trăim în veacul XX-lea.

T. D.

Antihristul din Germania

De curând, Comisarul de Stat din orașul Darmstadt (Germania), adunând un număr de pastori ai bisericii evanghelice, le spunea : „Domnilor! A venit clipa când trebuie să știu, pe cine trebuie să ascultați: pe mine, care sunt reprezentantul Siatului, sau pe acel Domn închipuit (Isus Hristos N. R.), despre care nu mai încetați să vorbiți?“

Iată semne cari arată că în adevăr, duhul lui Antihrist, apostasia, tăgăduirea totală a credinței și lupta pe față împotriva Mântuitorului, își iau avânt mereu—dar aceste semne vestesc și apropiata Lui venire. Când răul va ajunge la culme, atunci biruința arătării Lui, e mai apropiată ca oricând (2 Tes. 2,8).

Cine ne va despărți pe noi de dragostea lui Hristos? Necazul, sau prigoane, sau foametea, sau lipsa de îmbrăcăminte sau sabia?

(Romani 8,35).

Istorie, pilde și asemănări religioase

Unde mergi? -- Nu știu!

Dacă l'ați întreba pe cineva care zoște în o cale, unde merge, și el ar răspunde: nu știu—desigur ai crede că-i ori beat, ori nebun. Pentru că nimeni nu pleacă fără să știe unde merge.

Dar, vai, în cele sufletești se întâmplă tocmai întors. Cei mai mulți „călătoresc“ (trăesc) fără să știe încotro merg și unde vor ajunge.

Toți aceștia în iad vor ajunge.

„Banii ori viața“

Pe străzile orașelor mari ale Rusiei—scrie o revistă germană—se pot vedea cete de copii părăsiți și degenerați cari cerșesc ajutorul trecătorilor tot cu un fel de „banii ori viața“, cum fac bandiții.

De nu ne dai bani — strigă copiii — te sgăriem; noi toți avem boală de sânge și prin asta vei căpătași tu boala noastră.

Iată roadele bolșevismului. Iată roadele grozave ale necredinței.

Ceasul cel rău

—Ce zice un învățat. Ce zice Biblia despre „ceasul“ sau ziua cea rea.

După un savant profesor de la universitatea din Bonn, în

Psalmul 124

Cine-o locui Părinte,
Dintre cei de pe pământ
În locașul Tău din ceruri
Sau în muntele cel sfânt?

Cel care face dreptate
Și acel neprihănit,
Cel ce spune-adevărul,
Este de Domnul iubit.

Cel ce se teme de Domnul,
Cel cu sufletul curat,
Cel care în toată viața
Pe nimeni n'a defăimat.

Cel care nu ia dobândă
Când împrumută cu bani,
Pe săraci, sau pe văduve
Sau pe copii orfani.

Cel care face acestea,
În veci nu se va clăti,
Și cu Domnul sus în ceruri
Acel om va locui.

I. T.

In lumina veșniciei arată toate altfel; acolo se prefacă nenorocirea voastră în fericire, și durerea voastră în binecuvântare. Mâna ce pare că vă lovește aici e numai îndurare și dragoste.

cursul a 24 de ore există una în deosebi de primejdioasă, dar aceea nu e, — cum s'ar putea crede — ora 12 din noapte, ora crimelor și a misterelor, ci ora patru din zi. După calculele făcute de acest profesor, la această ora se pun de obicei la cale revoluțiile și se distrug familiile.

Deci, zice el, spre a trece peste astfel de ispite, cel mai bun mijloc e să nu facem nimic la această oră ci să dormim, de pildă dela 3 și jumătate până la 4 și un sfert, sau și mai mult, dacă avem timp liber.

Sf. Scriptură vorbește și ea despre un fel de „ceas rău“. Dar acela nu e ceasul 4, și nici alt ceas al zilei sau al nopții, ci e ceasul ispitei, căruia îi spune „ziua cea rea“ (Efeseni 5,13).

Iar despre cum putem trece

această „zi rea“, apostolul Pavel ne învață să luăm toată armătura lui Dumnezeu, să ne înarmăm cu rugăciunea, cu privegherea, cu credința și cu „săbia Cuvântului lui Dumnezeu; nu „dormind“ ci veghind și luptând vom birui în „ceasul cel rău“.

Cerneala lui satan

Între doi prieteni dăduse o ceartă, și unul din ei, începuse a-i scrie celuilalt o aspră scrisoare.

Stai! — îl opri credincioasa lui soție — cerneala cu care scrii nu-i bună, e cerneala lui satan, nu-ți muia penița în cerneala aceasta!..

O, câte scrisori, câte ziare și cărți nu se scriu cu cerneala lui satan.

Câtă stricăciune nu aduc în lume condeiele „muiate“ în cer-

Sântem Călători

Nu avem aici cetate stătătoare, ci o căutăm pe ceace va să fie (Evrei 13,14)

Creștinismul, în adevărata sa ființă aste neclintită nădejde în făgăduințele Mântuitorului și senina așteptare a r. dicării tainicului vâl care ne ascunde lumina nemuririi.

Toate cugetele adânc creștine din toate veacurile, toți marii fii ai omenirii, înainte de creștinism și uneori dincolo de familia creștină se întâlnesc în această supremă convingere: Sântem călători. Viața aceasta este o călătorie. Ținta călătoriei noastre și locul de odihnă care ne așteaptă se află dincolo de colinele, de apele, de întâmplările, de searbedele bucurii și de durerile acestei vieți. Mai siguri și mai fericiți decât toți idealistii tuturor religiilor și tuturor filozofilor, noi, urmașii și credincioșii lui Isus Hristos, avem o comoară de mângâieri și de sfinte puteri, în Biserica Eternă.

Mântuitorul ne-a încredințat cu cuvânt mai tare decât moartea: „Și dacă mă voi duce, și vouă loc vă voi găti, iarăși viu; și vă voi lua pe voi la mine ca să fiți și voi unde sânt Eu“ (Ioan 14,3).

Dar toate acestea înalte așteptări și toată această sfântă pregătire sufletească, nu putem să le păstrăm și să le cinstim, mândrind, bând, înotând în chiolhanuri și în păcate și slujind idoloilor acestei lumi.

Deci, dacă voiți încăodată, un creștinism treaz, biruitor și făcător de minuni, căutați-l, iarăși și iarăși, cu încrederea tuturor puterilor inimii, pe fericita cale ce duce către Betleem G. G.

Recordul divorțurilor

E bine înțeles și acesta, tot un record american.

Judecătorul Gorming din Chicago a pronunțat într-o singură oră într-o zi, 75 divorțuri.

La oara 9, într-o dimineață bietul judecător, a văzut că are de judecat 75 de procese de divorț. Dar americanul nu s'a speriat. S'a pus pe lucru și într-o oră le-a dat gata, distrugând 75 de familii în 60 de minute. Americanește.

Și la bune și la rele, America ține locul întâi. Și celelalte state caută s'o imite, mai ales în recordul celor rele. Pă-

catul ține să ajungă la record pe tot locul.

Fărădelegea merge spre culme. Antihristul e aproape.

Mărgăritare creștine

Un adevărat copil a lui Dumnezeu, trebuie (ca și Isus Hristos) să fie pus în „rîndul celor fărădelege“ măcar odată în viața lui.

Datoria copiilor lui Dumnezeu este mai întâi de toate să asculte (de cuvântul lui Dumnezeu).

Viața creștină însemnează o viață trăită în ascultare de Domnul și numai de El.

neala urii, a criticii răutăcioase și a pătimei ca să nu mai vorbim de atâtea reviste și ziare nerușinate și stricătoare, cari circulă pe tot locul semănând necredința și păcatul în atâtea suflete.

Nu cumva citești și tu ziarele și cărțile scrise cu o astfel de cerneală?

Ori poate folosești la scris această cerneală a lui Satan?

În 45 palate...

Un american credincios a făcut o statistică mult grăitoare. Cercetând 45 palate ale unor milionari din New-York a aflat în ele cu totul, numai 16 copii. A aflat însă prin toate câini și pisici. Într'un palat a aflat nu mai puțin decât 10 ogari cari mâncau bomboane scumpe.

Deci nu sărăcia e cauza lipsei copiilor, ci necredința.

Gine învață

Cine învață — acela zidește cu o mână.

Cine învață și dă pildă bună acela zidește cu amândouă mâinile.

Cine învață și dă pildă rea — acela zidește cu o mână și cu cealaltă distruge ce a zidit.

Despre aceștia din urmă, zice cuvântul lui Dumnezeu: „tu care înveți pe alții, pe tine însuși nu te înveți?“ Tu care propovăduiești „să nu furi“, furi?... tu care te fălești cu legea, necinstești, pe Dumnezeu cu călcarea acestei legi? (R. 2,21-24).

Mărturisește!..

Misionarilor creștini.

Nu te rușina de oameni
Mărturisește nu tăcea
De suferi-vei pentru asta
Răsplată vei avea!

Mărturisește, nu tăcea
Că nu-i timp de dormit
Lucrează, seamănă'n pământ
Tot ceace-ai primit.

Veghează'n postul tău
[mereu

Și Domnul sfânt, când vine
De ți-ai păstrat credința ta
Te ia în cer cu sine.

Rămâi în postul unde ești
De-i vremea rea sau bună
În gloanțe chiar de-o'ngropa
Cei ce împotriva-ți tună.

Nu părăsi ce ți-s'a dat
Mărturisește neîncetat
Vestește jertfa lui Isus
Privirea ține o sus

Coroana o primești luptând
Veghind, neîncetat mereu
Ostaș! Când vine Domnul tău
Mărturisi-va El că ești
Al Tatălui pe veci

I. M.

GRIPA IN PUSTIURI

Oaza Djanet, în Sahara, are o populație de circa 1250 locuitori. Cei mai mulți din ei sunt vechi sclavi cari s'au consacrat agriculturii și horticulturii. Restul, de origine mai bună, nu lucrează pământul și se ocupă cu comerțul. — Se găsesc la Djanet plantații de palmieri, cari umbresc livezi și grădini excepționale de productive cari îndestulează cu prisosință nevoile populației. Deoarece Djanet nu este un centru comercial și nu un târg important, caravanele cari circulă din Sudan spre Tripolitania se opresc a ci rareori. — Contactul restrâns cu lumea din afară a ferit oaza Djanet de un mare număr de boli, șansele de contaminare aproape ne existând în mod practic. Din această cauză, populația ei este mai totdeauna deplin sănătoasă, însă — din lipsa de obicinuință — oferă epidemiilor o rezistență minimă.

A fost deajuns ca un călător venind din Râhât, și care era gripat să poposească într-o noapte la Djanet, pentru ca un mare număr din populație să fie atinsă de această boală. Medicul militar al garnizoanei a recurs la toate mijloacele pentru a zădărnici opagarea gripei. Străduințele au fost zadarnice: trei zile mai târziu întreaga oază părea moartă. Cei cari erau atinși sufereau în casele lor; cei cari erau încă sănătoși — cu chipul sub „burnus” — urile lor așteptau boala și profitau de ocazie pentru a se odihni.

Când epidemia se apropia spre sfârșit, s'a constatat că a făcut 90 de victime, cari au murit de complicații. Din cifra modestă a populației, această cifră reprezintă un procent extraordinar de ridicat.

Rezultatul acestei hecatombe se explică prin faptul că gripa, foarte virulentă chiar în climatul temperat, bănuie cu mai mare furie în țările calde. Ce facem în Europa pentru a ne proteja contra acestui flagel?

Singurul remediu care are o acțiune profilactică aproape specifică — e chinina. Numeroși savanți — i-au recunoscut proprietățile în cursul ultimilor ani.

Pentru a vă feri de gripă în iarna care vine, luați pur și simplu zilnic, în timpul lunilor amenințătoare o cantitate zilnică de 20-30 de centigrame de chinină (9).

Sunt fericiți milionarii?

În Sf. Scriptură nu este nici un cuvânt care ar ferici pe cei bogați și avuți.

Viața de toate zilele confirmă același lucru: bogații nu sunt fericiți.

Așa de pildă, cei mai bogați oameni, milionarii americani fiind neîncetat amenințați de gangsteri nu pot gusta în tihnă plăcerea avuțiilor lor.

Printre cei mai neîncrezători și mai bănuitori e Morgan, care nu vrea să vadă nici un străin în fața lui și care și-a angajat un om special cu misiunea de a gusta toate mâncărurile ce i se servesc. Numai după aceea Morgan se hotărăște să le mănânce. Bine înțeles că această stare de permanentă teamă nu contribuie la fericire.

In lume necazuri veți avea

Pentru ce Doamne...

Pentru ce scârbe. Oare nu mai bine ar fi fost, dacă nu erau aceste scârbe și dureri?

Da, ele n'ar fi fost, dacă sufletele noastre n'ar fi bolnave, și n'ar avea nevoie de intervenția chirurgicală.

Se povestește despre unele victime ale cochetăriei, — că ele pentru ca să întinerească, cu durere își strâng zbârciturile de pe față — cu un sistem de arcuri.

Alții își aplică pe față o masă de email. Așa de multe dureri sufăr aceste femei pentru păstrarea frumuseții exterioare. Acestea sunt niște chinuri de bună voie a slavei deșarte.

Dar pentruca să îndrepti zbârciturile sufletului, oare se poate să te lipsești de durere și de jertfă? Oare nu suntem noi datori să ne bucurăm de fiecare lovitură ce ne-o trimite Dumnezeu, ca un mijloc de tămăduirea sufletului?

Să presupunem, spunea cineva odată, că bucată mare de marmoră, din care Michel Angelo vrea să facă o statuie are cunoștință.

Cât de bucuroasă ar fi fost marmora aceea de fiecare lovitură a sculptorului, care transformă o bucată fără de nici un chip, într-o formă însuflețită măcar dacă ar și suferi durere.

Deci, fiecare suferință, ce se trimite de către Dumnezeu, este ca o lovitură a acestui sculptor sfânt, care face, sau încearcă să facă dintr-o mumie diformată și stricată de păcat, o frumusețe vie a sufletului creștin.

Păr. P.

AȚI ȘTIUT?

Cele mai mari orașe din lume sunt:

New-York — 10.335.000 suflete.

Londra — — 8.203.000 ”

Tokio — — — 5.164.000 ”

Paris — — — 5.100.000 ”

Berlin — — — 4.550.000 ”

Chicago — — — 4.024.000 ”

Buenos — Aiers 3.112.000 ”

Mai sunt încă 5 orașe cu peste 2 milioane locuitori și 12 cu peste 1 milion locuitori.

**

La Chinezi până nu de mult era socotită o mare nerușinare pentru o femeie să se arate în public, desculță.

**

Oamenii cei mai puțin grăbiți sunt fără îndoială, chinezii. O dovadă e și faptul că telegramele sunt abia 9 la mia de locuitori pe când cele trimise de englezi sunt 1311 la mia de locuitori.

**

CEL MAI VECHIU ZIAR

Este ziarul „Peking-Bao” din Peking (China), care și-a suspendat apariția în 1936. Ziarul a împlinit 1535 de ani existență. În anul 400 d. Hr. ziarul se tipărea pe mătase galbenă, în 16 pagini. El a fost fondat de un chinez, anume Sukmy, care trece drept inventator al literilor de plumb.

O TĂETURĂ DE PRESĂ

Ce este un ziar și care este utilitatea lui știe azi și un copil. O tăetură de presă, deci un fragment de ziar sau revistă, are pentru un conducător de instituție publică sau particulară o utilitate tot atât de mare ca aceia a ziarului zilnic. Exemplul de mai jos, autentic, va demonstra oricui adevărul cuprins în această afirmație:

Un negustor de fructe din Brno a descoperit un mijloc de a conserva la infinit fructele acoperindu-le cu o ceară specială. Născocirea aceasta menită să revoluționeze comerțul de fructe întrucât ea ne va permite să avem în orice anotimp toate fructele, a apărut într'un mic ziar cehoslovac scris în limba germană. Un comerciant de fructe din Basarabia, abonat la „Serviciul Gazetelor”, care-i procură sub formă de tăeturi de presă tot ce se scrie

asupra fructelor și a comerțului de fructe, primind această tăetură de presă, și-a scos imediat pașaportul și a plecat în Cehoslovacia. Este evident, că grație sistemului modern de documentare la care a recurs acest negustor ingenios, el va fi primul care va putea introduce inovația dela Brno și va trage foloase în meseria sa depe urma acestei invenții. Dar chiar dacă nu toate tăeturile de presă sunt atât de importante, intelectualul care se documentează prin mijlocirea lor e totdeauna mai pregătit în lupta grea decât cel care se lasă condus de rutină.

De altfel azi, grația agenției „Serviciul Gazetelor” din București I str. Sf. Constantin 24 (telef. 3 16 15) oricine poate fi documentat asupra oricărei probleme. Instituția face și probe gratuite la prima cerere și servește și alte documentări decât acelea prin tăeturi de presă.

Batjocura din „Curentul”

Un lucru jignitor la aniversarea acestui ziar.

Mai zilele trecute ziarul „Curentul” din București a împlinit 10 ani de apariție.

Din prilejul acesta, a eșit într'un număr sport de pagini și frumos tipărit în mai multe culori.

În paginile ziarului, mulți oameni însemnați și-au spus cuvântul lor de laudă pentru acest ziar. Deasemenea la Radio și prin alte gazete sau spus multe lucruri bune și multe vorbe de încurajare pentru acest mare ziar și pentru directorul său.

A fost însă și un lucru adânc jignitor și trist pentru credința multora în „bucuria” aniversării „Curentului”.

Pagina ultimă unde erau o multime de ilustrații de propagandă a ziarului, sus la mijloc, lângă chipul unui bețiv căzut lângă un felinar era un clișeu ce înfățișa pe bunul Dumnezeu șezând pe scaun cu ziarul Curentul în mână.

Alături, Sf. Petru care-l întreabă: — „Doamne, de unde știi tu toate cele ce se petrec în lume: Și Dumnezeu răspunde: — Din Curentul!”

Adică, vedeți, pentru a-și face reclamă, ziarul „Curentul” merge până la necuviința că amestecă chiar și Numele și Persoana Bunului Dumnezeu printre bețivii și politicianii de care-și bate joc pentru a face nume ziarului.

Și încă ceva. Lângă scaunul pe care este arătat că șade Domnul, este un copac, de care e legat cu o sfoară un cățeluș.

Este o scenă de batjocură. Necredincioșii vor fi răs, desigur, dar în ochii multor credincioși sau ivit lacrimi și inima li-s'a strâns de durere pentru adâncă jignire adusă Bunului Dumnezeu prin chipul din ziarul acesta.

Mai ales că nu este la întâia dată acest lucru.

Noi știm că nici un păgân nu-și bate joc de dumnezeul în care crede cu atât mai mult n'o face aceasta un creștin, pentru care Numele lui Dumnezeu este cel mai scump Nume în fața căruia trebuie să se plece orice genunchiu, al celor de sus și a celor de jos de pe pământ și de sub pământ (Filipeni 2, 10) iar nu să-și rădă de acest Nume.

Dacă cei de acolo nu cred, atunci cel puțin să nu jignească astfel în chip public pe cei ce cred, și credința atâtoro cari mai citesc ziarul.

M